

Faula

Non sabi dins quina ciutat
tombèt del cèl un plorajat
que tot òme a pena tocat
ne demorèt destimborlat

Totes desenats manca un
escapat d'aquèl revolum
que dins son ostal dormissiá
quand la mala raissa ploviá

Aqueste d'aver pro dormit
se levèt salve del resquit
venguèt defòra entre las gents
que fasián fòls experiments :

Un en camisa, l'autre nud
un escopís coma un perdut
un tira peiras a grand crit
e l'autre esquiça son vestit

Aqueste se pren per un rei
se quilha, se confla, se crei,
un menaça, l'autre malditz
quand un renega l'autre ritz.

Lo que son èime aviá gardat
ne foguèt esmeravilhat,
jà compreguèt qu'èran capbords
e agachèt a son entorn

se cap de savi non veiriá,
se de savi non trobariá;
mas los autres mai estonats
de lo veire senat.

De l'avisar venir plan suau
diguèron:" Qu'es aquel colhaud
que çò que fasèm non pòt faire?"
Es innocènt a son vejaire,

e li cridon de fòl, de fat
qui lo carpana qui lo bat

qui lo brandís e qui lo buta,
tant que lo paure en desbaruta

fugís en grand pena e grand mal
s'amagar tot dreit a l'ostal
ont arribèt, fangós, mièg mòrt
mas plan content d'esser a bon pòrt.

Aqueste faula ditz ben pro
del temps e del mond coma son
lo temps present es la ciutat
que i a mai plogut suls banhats...

Totes tènon per desenat
lo que'l sen del mond a daissat.

Pèire Cardenal (Trobador del segle XIII adaptat per Leon Còrdas).